

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121526069
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6121526069.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX C., zastúpený JUDr. Marcelom Ružarovským, Andreja Žarnova 11C, 917 02 Trnava, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpená advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar s.r.o., so sídlom Horná 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 1.945,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2C/3/2022-97 zo dňa 15.02.2023 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. P r i z n á v a žalobcovi nárok na úplnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške nároku bude rozhodnuté samostatným uznesením súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 2C/3/2022-97 zo dňa 15.02.2023, ktorým rozhodol tak, že:
- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.945,82 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc dňom 28.10.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalovaný je p o v i n n ý n a h r a d i ť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku
2. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:
3. Zo správy o nehode zo dňa 19.6.2021 vyplýva, že došlo k nehode motorového vozidla Opel Zafira TOURER vo vlastníctve žalobcu s EČV: C. XXXXX a motorového vozidla IVECO 50C, vo vlastníctve spoločnosti Rogi stav s.r.o., EČV: C. XXXXX, ktoré viedol E. F.. Nehoda sa mala stať o 10.30 hod. na parkovisku v meste Stropkov, pričom vodič motorového vozidla IVECO 50C pri vychádzaní z predmetného parkoviska nesprávnou manipuláciou s vozidlom poškodil motorové vozidlo žalobcu. Motorové vozidlo IVECO 50C, EČV: C. XXXXX bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného.
4. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla SLOVEXPERTA s.r.o. zo dňa 28.06.2021 vyplýva, že došlo k poškodeniu zadných pravých dverí krytu vonkajšej kľučky, krytu kľučky, pričom práce si budú vyžadovať opravu bočnice, konzerváciu a hrubé tmelenie.

5. Faktúrou č. 315211542 zo dňa 02.09.2021 boli dodávateľom PK AUTO spol. s r.o., Duklianska 23, 080 01 Prešov vyfakturované práce na motorovom vozidle Opel Zafira TOURER, EČV: C. XXXXX v celkovej výške 1.945,82 eur so splatnosťou dňa 10.09.2021.

6. Žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody dňa 28.06.2021.

7. Žalovaný listom zo dňa 21.10.2021 žalobcovi oznámil, že na základe doložených dokladov ku škodovej udalosti 9569903774 zo dňa 18.06.2021 ukončili dňa 12.10.2021 šetrenie. Predmetnú škodu prešetrili a uviedli, že nakoľko likvidácia predmetnej škodovej udalosti bola vykonaná na základe obhliadky vykonanej zodpovednými pracovníkmi, má za to, že na vozidle sa nachádzajú poškodenia, kde nie je jednoznačne daná príčinná súvislosť s nehodou, alebo vznikli v iných súvislostiach resp. za iných technických podmienok, ako pri popisovanom kontakte vozidiel. Z technického hľadiska je pri deklarovanom priebehu dopravnej nehody rozsah zdokumentovaného poškodenia neprijateľný, preto nemohol byť predmetom plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a preto nie je možné poskytnúť náhradu za ním uplatňovanú škodu.

8. Vec správne posúdil podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 4, § 11 ods. 6 písm. a) a § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“).

9. Uvedenú vec súd prvej inštancie právne posúdil tak, že:

10. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 19.06.2021 bola spôsobená škoda žalobcovi na jeho motorovom vozidle motorovým vozidlom IVECO 50C, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalobca si u neho uplatnil nárok na náhradu škodu, pričom doložil správu o nehode podpísanú oboma účastníkmi nehody, zápis o poškodení motorového vozidla zo dňa 28.06.2021, faktúru č. 315211542 a tento nárok si uplatnil dňa 28.06.2021. Žalovaný reagoval na to listom zo dňa 21.10.2021 s tým, že na motorovom vozidle žalobcu sa nachádzajú poškodenia, kde nie je jednoznačne daná príčinná súvislosť s nehodou. Žalovaný tak odmietol žalobcovi plniť, pričom svoje tvrdenia nepodporil žiadnym konkrétnym hmatateľným dôkazným prostriedkom. Správa o nehode spísaná účastníkmi škodovej udalosti je relevantný dôkazný prostriedok, ktorým poškodený osvedčuje dôvodnosť nároku na vyplatenie poistného plnenia. Ak žalovaný popiera obsah takto spísanej správy o nehode, musí svoje tvrdenia aj náležite preukázať, čo žalovaný v tomto prípade neurobil. Žalovaný nepredložil a ani nenavrhol vykonať žiaden taký dôkaz, ktorý by bol spôsobilý spochybniť a vyvrátiť dôkazy, ktoré predložil žalobca. Súd prvej inštancie poukazuje aj na to, že v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. bol poisťovateľ povinný do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného škodovej udalosti, skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie. Žalovaný tak urobil takmer 4 mesiace po vzniku uplatnenia nároku na náhradu škody zo strany žalobcu, pričom žalobca alebo škodca neboli kontaktovaní za účelom podania vysvetlenia ohľadom vzniku nehody a poškodení vozidla. Žalovaný tak iba vo všeobecnej rovine popiera vznik škodovej udalosti, avšak neuvádza už vlastné tvrdenia ohľadom poškodenia motorového vozidla žalobcu alebo ohľadom toho, že vozidlo žalobcu a vozidlo škodcu neboli vo vzájomnej kolízii. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na úroky z omeškania, pričom v zmysle citovaných ustanovení súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania odo dňa 28.10.2021, kedy po ukončení škodovej udalosti dňa 12.10.2021 mal žalovaný plniť do 15 dní a dňa 28.10.2021 sa dostal do omeškania.

14. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100 %). O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

15. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to proti I. a II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP.

16. Ako odvolacie argumenty uviedol žalovaný, že nie je pravdivé konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaný odmietol žalobcovi poskytnúť poisťné plnenie bez tohto, aby svoje tvrdenia nepodporil žiadnym konkrétnym hmatateľným dôkazným prostriedkom, pretože žalovaný svoje tvrdenia podporil odborným vyjadrením zo dňa 11.10.2021 od obchodnej spoločnosti Slovepexperta, s.r.o., IČO: 36404811, ktoré vypracovala odborne spôsobilá osoba E. G. B., pričom z predmetného odborného vyjadrenia jednoznačne plynie, že z technického hľadiska nie je možné, aby pri deklarovanom strete vozidiel OPEL a IVECO vzniklo zdokumentované poškodenie (ďalej len „Odborné vyjadrenie“).

17. Žalovaný nesúhlasí ani s konštatovaním súdu prvej inštancie, že správa o nehode spísaná účastníkmi je relevantný dôkazný prostriedok, ktorým poškodený osvedčuje dôvodnosť nároku na vyplatenie poisťného plnenia, pretože z hľadiska preukázania uplatneného nároku, resp. vzniku zodpovednostného vzťahu podľa ust. § 427 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, nie je postačujúce tvrdenie žalobcu, ani súhlasné tvrdenia oboch účastníkov škodovej udalosti o existencii príčinnej súvislosti medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla IVECO a vzniknutou škodou na vozidle OPEL, vyjadrené v správe o nehode, bez predloženia ďalších dôkazov, ktoré tvrdené skutočnosti jednoznačne preukážu.

18. Pokiaľ aj súd prvej inštancie konštatuje, že ak žalovaný popiera obsah takto spísanej správy o nehode, musí svoje vyjadrenia náležite preukázať, čo žalovaný v tomto prípade neurobil, pričom zdôrazňuje, že žalovaný nepredložil a ani nenavrhol vykonať žiaden taký dôkaz, ktorý by bol spôsobilý spochybníť a vyvrátiť dôkazy, ktoré predložil žalobca, tak táto argumentácia prvoinštančného súdu nie je pravdivá, pretože žalovaný argumentáciou vyjadrenou v odpore zo dňa 07.12.2021 a vyjadrení zo dňa 03.05.2022, podporenou Odborným vyjadrením náležite poprel, že by v dôsledku deklarovanej škodovej udalosti došlo k poškodeniu žalobcovho vozidla OPEL v ním tvrdenom rozsahu.

19. Vychádzajúc z obsahu bodov (6) až (8) tohto odvolania je podľa názoru žalovaného zrejme, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný. Žalobca nepreukázal, že by ním deklarovaná škoda vznikla v príčinnej súvislosti s tým, že došlo k stretu vozidla IVECO s jeho vozidlom OPEL, ani existenciu takých okolností v čase a na mieste škodovej udalosti, za ktorých by bolo možné dospieť k nespochybniteľnému záveru, že pri deklarovanej škodovej udalosti vznikli tvrdené poškodenia na vozidle OPEL, čím podľa názoru žalovaného došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

20. Žalovaný nesúhlasí ani s konštatovaním súdu prvej inštancie o tom, že iba vo všeobecnej rovine popiera vznik škodovej udalosti, pričom je mu zo strany provinštančného súdu vytýkané, že neuvádza vlastné tvrdenia ohľadom poškodenia motorového vozidla žalobcu alebo ohľadom toho, že vozidlo žalobcu a vozidlo škodcu neboli vo vzájomnej kolízii. K tomu sa žalovanému žiada dať do pozornosti odvolacieho súdu, že žalovaný netvrdil, že ku škodovej udalosti nedošlo, ale popiera, že pri deklarovanej škodovej udalosti došlo k poškodeniu vozidla OPEL v žalobcom tvrdenom rozsahu, čo žalovaný podporil Odborným vyjadrením, žalobca nepreukázal, že v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidlom IVECO došlo ku škode na jeho vozidle OPEL práve v ním tvrdenom rozsahu, a preto neuniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania ním uplatneného nároku v tomto spore. Ak súd prvej inštancie žalobe vyhovel, tak podľa názoru žalovaného je tomu tak najmä preto, že nevyhodnotil žalovaným predložený listinný dôkaz Odborné vyjadrenie a v nadväznosti nato nesprávne vyhodnotil dôkazy, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo vyústilo aj do nesprávneho právneho posúdenia a v konečnom dôsledku do nesprávneho, svojvoľného, nespravodlivého a nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

21. Žalovanému sa tiež žiada upriamiť pozornosť odvolacieho súdu na tú skutočnosť, že zo strany žalobcu nebolo preukázané vynaloženie akýchkoľvek nákladov, za účelom opravy jeho vozidla. Hoci žalobca predložil spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu faktúru, z ktorej vyplýva výška

nákladov za opravu vozidla OPEL, ktorá sa zhoduje s istinou nároku uplatneného v tomto spore, tak v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca vôbec nepreukázal, že by vôbec vynaložil akékoľvek náklady v súvislosti s opravou vozidla OPEL teda nepreukázal vznik škody v jeho majetkovej sfére. Žalovaný túto námietku uplatnil vo svojom vyjadrení zo dňa 03.05.2023 (IV. bod), pričom súd prvej inštancie sa s ňou vôbec v odôvodnení rozsudku vôbec nevysporiadal, čím taktiež podľa názoru žalovaného došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

22. Z ust. § 15 ods. 1 druhá veta zákona č. 381/2001 Z.z. jednoznačne plynie, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania nároku, teda všetkých predpokladov vzniku nároku na náhradu škody je na žalobcovi, teda nie na žalovanom, a preto sú podľa názoru žalovanej závery súdu prvej inštancie vyjadrené v 18. bode odôvodnenia rozsudku nesprávne, svojvoľné a nepreskúmateľné.

23. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zároveň uloží žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich konkrétnej výške.

24. K odvolaniu žalovaného vyjadril sa žalobca listom zo dňa 26.05.2023, v ktorom uviedol, že podstatné v tejto veci je, že žalobca uniesol dôkazné bremeno o tom, že poistná udalosť vznikla a žalovaný mal povinnosť plniť. Na druhej strane žalovaný neúčinne poprel tvrdenia žalobcu a predložené dôkazy popiera vo všeobecnej rovine.

25. Žalobca preukázal svoje tvrdenia, že vznikla poistná udalosť, s ktorou je spojená zákonná povinnosť žalovaného plniť poistné plnenie. Dôkazy predložené žalobcom neboli zo strany žalovaného nijako spochybnené. Posúdenie zo spoločnosti slovexperta predložené žalovaným pritom nijako nevyvracia preukázané tvrdenia žalobcu, práve naopak, predložené posúdenie nasvedčuje pravdivosti skutočností tvrdených v žalobe.

26. Navyše žalobca predložil správu o nehode, ktorú spísal spolu s vodičom poisteného vozidla, pričom obaja účastníci poistnej udalosti zhodne popísali jej priebeh. Nie je zrejmé, čo je podľa žalovaného na tomto dôkaze nedostatočné, pretože čo viac môže preukázať vznik a priebeh poistnej udalosti, ako zhodné tvrdenia zúčastnených vodičov.

27. Žalobca okrajovo dáva do pozornosti ustanovenia § 64 a nasl. zákona o cestnej premávke, podľa ktorého o škodovú udalosť ide aj vtedy, ak sa účastníci dohodli na zavinení. Teda aj tento predpis, ktorý má verejnoprávnú povahu (t. j. do popredia vstupuje verejný záujem), považuje za dostatočné, aby sa niektoré udalosti neprejednávali zo strany polície, pokiaľ sa zúčastnení vodiči dohodnú.

28. Žalobca a vodič poisteného vozidla teda nemali ani zákonnú povinnosť privolať políciu, ktorá by udalosť zdokumentovala, pretože právne predpisy považujú dohodu medzi vodičmi na vyriešenie tejto udalosti za dostatočnú. Za tohto stavu teda iné dôkazy, ako správa o nehode a vyčíslenie škody na vozidle, spravidla ani existovať nebudú, lebo zákony ich nevyžadujú. Správu o nehode, kde sa účastníci dohodnú na zavinení, zákon považuje za dostatočnú aj na účely cestnej premávky, preto žalobca nevidí dôvod, prečo by nemala byť dostatočná pri uplatňovaní súkromnoprávných nárokov. Sumarizujúc uvedené, skutočnosť, že žalovaný považuje nárok za nepreukázaný, hoci o ňom existujú objektívne a dostatočné dôkazy, nemôže byť na ujmu poškodených osôb.

29. Z vyššie uvedených dôvodov ani žalovaným predložené posúdenie nemôže spochybníť dôvodnosť nároku, pretože toto posúdenie nie je nikým podpísané, takže existujú pochybnosti o tom, kto ho vôbec pripravil, a navyše osoba, ktorá toto posúdenie vyhotovila (nech to bol už ktokoľvek), nikdy priebeh nehody osobne nevidela, nebola pri ňom účastná a nikdy priebeh nehody neprediskutovala s účastníkmi nehody (žalobcom a vodičom poisteného vozidla).

30. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení iba opakuje svoje argumenty z konania pred súdom prvej inštancie, pričom vyčíta súdu, že správu o nehode považoval za relevantný dôkaz. Tieto úvahy sa javia až absurdné, aby nemalo byť dostatočné zhodné tvrdenie oboch účastníkov nehody o príčinách jej vzniku a priebehu. Za tohto stavu by sa tak poškodené osoby dostali do situácie, kedy by jednoducho nemohli uniesť dôkazné bremeno, pretože žalovanému nestačí objektívna správa spísaná poškodeným ako aj vinníkom poistnej udalosti.

31. Žalobca pripomína, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov (ustanovenie § 187 ods. 1 CSP). Nie je zrejmé, aký dôkaz si žalovaný predstavuje na to, aby bola poistná udalosť preukázaná podľa jeho predstáv.

32. Navyše žalobca považuje za neprípustné, aby dôkaz (správa o nehode) bol dokazovaný ešte ďalším dôkazným prostriedkom. Takto by sa dôkazné bremeno nemohlo nikdy uniesť, lebo žalovaný by jednoducho vyžadoval preukázanie každého dôkazu ďalším dôkazom, čo je situácia absurdná.

33. Žalobca dodáva, že jeho skutkové tvrdenia o vzniku dopravnej nehody neboli účinne popreté v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ustanovenia § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP).

34. Žalovaná strana, pokiaľ chce účinne poprieť skutkové tvrdenia žalobcu, musí okrem toho, aby poprela tvrdenia žalobcu, uviesť vlastné tvrdenia. V praxi to bude znamenať, že žalovanému nestačí uviesť, že škoda sa nestala tak, ako ju žalobca opisuje a čomu nasvedčujú aj dôkazy (správa o nehode) alebo že neunesol dôkazné bremeno, ale na to, aby bolo toto popretie účinné, vyžaduje sa uvedenie vlastných skutkových tvrdení.

35. Žalovaný však žiadne skutkové tvrdenia o priebehu nehody neuviedol, napr. ako došlo k poškodeniu vozidla žalobcu, ako inak mali vzniknúť poškodenia na jeho vozidle a pod. (obmedzil sa na konštatovanie, že nehoda sa nestala tak, ako to opísal žalobca, čo je iba formálne popretie). Pokiaľ žalovaný takéto tvrdenia v odpore a v jeho vyjadrení neuviedol, potom je jeho popretie tvrdení o vzniku dopravnej nehody neúčinné a skutkové tvrdenia žalobcu sa považujú za nesporné.

36. Ak sú skutkové tvrdenia nesporné, teda ich protistrana účinne nepoprela, súd vychádza z týchto skutkových tvrdení ako z dokázanej skutočnosti a vychádza z nich pri rozhodovaní.

37. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 1). Rovnako ako skutkové tvrdenia, aj popretie skutkových tvrdení musí byť substancované (pozri komentár k § 150). Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné.

38. Pokiaľ ide o odvolacie argumenty žalovaného v bode 11 odvolania, táto nie je dôvodná, lebo škoda na majetku žalobcu preukázateľne vznikla a jeho majetok sa preukázateľne znížil. Už samotné poškodenie vozidla má za následok stratu majetkových hodnôt, čo vyplýva aj z rozhodovacej praxe súdov: Podľa názoru odvolacieho súdu, za škodu na motorovom vozidle vzniknutú škodovou udalosťou je potrebné považovať už znehodnotenie motorového vozidla poškodením jeho jednotlivých súčastí v dôsledku škodovej udalosti, nie až úhradu ceny opravy poškodeného motorového vozidla, kedy dôjde k zmenšeniu majetkového stavu poškodeného vynaložením peňažných prostriedkov. Už samotnou škodovou udalosťou dochádza k vzniku škody a k majetkovému úbytku na strane poškodeného, a to bez ohľadu na to, či poškodený dá alebo nedá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Odvolací súd si je vedomý názorových odlišností na danú problematiku v súdnej praxi. S ohľadom na okolnosti prejednávanej veci a požiadavku spravodlivého rozhodnutia, však odvolací súd zastáva názor, že požiadavka, aby žalobca v danom prípade preukazoval úhradu faktúry vystavenej za opravu motorového vozidla, nemá oporu v zákone. Podľa názoru odvolacieho súdu je bez právnej relevancie, či žalovaný sumu poškodený autoservisu zaplatil, pretože úhrada faktúry za opravu mala byť zabezpečená práve plnením žalovaného v zmysle uvedených zákonných ustanovení. Faktúra slúži len na určenie výšky nároku na náhradu škody, v ktorej by sa mala premietnuť výška skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému v momente škodovej udalosti. Pre konanie je preto nepodstatné, či poškodený žalobcovi uhradil faktúru za opravu vozidla, pretože škoda nevznikla opravou motorového vozidla, ani okamihom úhrady faktúry (rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4Cob/37/2020).

39. Žalobca tiež dáva do pozornosti nález Ústavného súdu ČR zo dňa 20.11.2000, sp. zn. IV. ÚS 548/99, podľa ktorého za protiústavní záväz je treba v dané veci - za stavu, kedy výsledky provedeného dokazovania nasvedčujú existencii poškodeniu majetku stěžovateľky - považovať záväz odvolacieho súdu, že v prípade, kedy má byť hrazená škoda v peněžích, lze uznať prokázání nároku na náhradu škody pouze tehdy, kdy již poškozený prostředky na její odstranění vynaložil.

40. Napokon žalobca poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

41. Poisťovateľ má teda plniť už v prípade, ak dôjde k poškodeniu veci (vozidla), pričom zákon neukladá požiadavku na to, aby poškodená osoba uhradila aj faktúru za opravu vozidla. To je predsa povinnosť poisťovne, ktorá na seba prevzala riziko, že tieto škody bude hradíť.

42. Žalobca ako poškodený pritom uplatnil nárok na náhradu škody a preukázal, aká škoda mu vznikla. Žalovaný faktúru a vykonané práce na opravu vozidla nikdy nespochybnil. Odvolanie žalovaného je teda aj v tomto smere nedôvodné a žalovaný tak iba účelovo odďaľuje povinnosť plniť.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiada odvolací súd, aby napádaný rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

44. K vyjadreniu žalobcu zaslal repliku žalovaný, kde uviedol, že všetky prostriedky procesnej obrany boli z jeho strany uplatnené včas, náležite nimi poprel žalobcom uplatnený nárok. Na druhej strane žalobca v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie nepreukázal ním produkovanými dôkazmi uplatnený nárok.

45. Žalovanému sa žiada dať do pozornosti odvolacieho súdu, že podľa názoru žalovaného, súd prvej inštancie, nedisponuje odbornými znalosťami, aby bol spôsobilý zaujať relevantné odborné stanovisko vo vzťahu k predloženému Odbornému vyjadreniu zo dňa 11.10.2021 od obchodnej spoločnosti Slovexperta, s.r.o., IČO: 36404811, ktoré vypracovala odborne spôsobilá osoba E. G. B., ktorým bol podľa názoru žalovaného náležite spochybnený nárok v tomto spore uplatnený žalobcom, či dokonca posúdiť prijateľnosť deklarovaného nehodového deja, zdokumentovaných stôp na vozidlách zúčastnených pri deklarovanej škodovej udalosti a rozsah jej následkov, a toho dôkazom je dôkazom je odôvodnenie napadnutého nezákonného rozsudku, ktoré je podľa názoru žalovaného nedostatočné, nepresvedčivé, svojvoľné a nepreskúmateľné. Žalobca predmetné odborné vyjadrenie účinne nespochybnil, keďže v konaní nenavrhol vykonať taký dôkaz, ktorým by spochybnil odborné závery z neho vyplývajúce. S ohľadom na obsah tohto podania aj naďalej žalovaný trvá na svojom odvolaní v celom rozsahu a žiada odvolací súd, aby rozhodol podľa petitu uvedeného v odvolaní žalovaného.

46. K replike žalovaného zaslal dupliku žalobca listom zo dňa 04.08.2023, v ktorej uviedol, že zotrúva na svojom pôvodnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, pričom rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Napádanému rozhodnutiu nemožno nič vytýkať, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkovú stav a vec správne posúdil po právnej stránke.

47. Žalovaný vo svojej odvolacej replike uvádza, že súd prvej inštancie podľa jeho názoru nedisponuje odbornými znalosťami, aby bol spôsobilý zaujať relevantné odborné stanovisko vo vzťahu k predloženému Odbornému vyjadreniu zo dňa 11.10.2021 od obchodnej spoločnosti Slovexperta, s.r.o., IČO: 36404811, ktoré vypracovala odborne spôsobilá osoba E. G. B., ktorým bol podľa názoru žalovaného náležite spochybnený nárok v tomto spore uplatnený žalobcom, či dokonca posúdiť prijateľnosť deklarovaného nehodového deja, zdokumentovaných stôp na vozidlách zúčastnených pri deklarovanej škodovej udalosti a rozsah jej následkov. Ďalej žalovaný uvádza, že žalobca predmetné odborné vyjadrenie účinne nespochybnil, keďže v konaní nenavrhol vykonať taký dôkaz, ktorým by spochybnil odborné závery z neho vyplývajúce.

48. Podľa názoru žalobcu sú tieto dôvody uvádzané žalovaným neprípustným dopĺňaním odvolacích dôvodov po uplynutí lehoty podľa ustanovenia § 362 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 364 CSP.

Žalovaný vo svojom odvolaní sám uvádzal, že súd prvej inštancie nevyhodnotil žalovaným predložený „listinný dôkaz Odborné vyjadrenie“, teda sám považoval ním predložený dôkaz iba za listinu, pričom až v jeho odvolacej replike vytýka súdu, že súd nie je odborne spôsobilý na posúdenie odborného stanovisko vypracovaného spoločnosťou Slovexperta s.r.o.. Ide teda o nový odvolací argument (dôvod), ktorý nebol uplatnený včas (v 15 dňovej lehote) a súčasne nejde o špecifikáciu skôr uplatneného odvolacieho dôvodu.

49. Týmito námietkami žalovaného by sa preto odvolací súd nemal ani zaoberať. Žalobca poukazuje aj na súdnu prax, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo 119/2018, podľa ktorého zmena alebo dopĺňanie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda pokiaľ ide o túto náležitosť u tzv. „bezvadného odvolania“, ktoré obsahuje odvolacie dôvody), pretože nemožno meniť, resp. dopĺňať (rozširovať) niečo, čo vôbec nie je (porovnaj nález ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 217/98,), a to len do uplynutia odvolacej lehoty.

50. Z procesnej opatrnosti však žalobca uvádza, že žalovaným predložený dôkaz nie je odborným vyjadrením v zmysle ustanovenia § 206 CSP. Žalobca opakovane poukázal na to, že táto listina nie je podpísaná žiadnou osobou, teda nie je vôbec preukázané, kto danú listinu vypracoval.

51. Treba tiež poukázať na to, že odborné vyjadrenie podľa ustanovenia § 206 CSP vyžiada konajúci súd od odborne spôsobilej osoby, pričom v tomto konaní žalovaný predložil listinu označenú ako posúdenie možnosti vzniku poškodenia. Teda ani samotná listina nie je ako odborné vyjadrenie alebo odborný posudok označená samotným spracovateľom (o ktorom sú však pochybnosti, pretože absentuje podpis), pričom z obsahu vyplýva, že ide o subjektívne posúdenie jednej osoby.

52. Vzhľadom na to, že neexistuje žiadny verejný zoznam odborne spôsobilých osôb, nie je možné preskúmať odbornosť osoby E. G. B. (ak toto posúdenie vypracovala), takže konštatovanie, že ide o odborné vyjadrenie, je irelevantné.

53. Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. je odborné vyjadrenie úkonom znaleckej činnosti. Žalobca pritom už v konaní pred súdom prvej inštancie poukázal na to, že E. B. nie je zapísaný v zozname znalcov, o čom predložil aj screenshot z vyhľadávania znalcov v zozname znalcov (na webovej stránke MS SR). O odborné vyjadrenie sa teda jedná ani nemôže. Napokon posúdenie otázky vzniku škody a príčinnej súvislosti je otázkou právnou, o ktorej rozhoduje súd, teda argument, že súd nebol spôsobilý sa vyporiadať s listinou predloženou žalovaným, je nedôvodný.

54. Pre úplnosť žalobca dáva do pozornosti, že odborné vyjadrenie je datované ku dňu 11.10.2021, pričom podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. je poisťovateľ povinný ukončiť vyšetrovanie škodovej udalosti do 3 mesiacov. K poisťovej udalosti došlo dňa 19.06.2021, teda žalovaný si nechal vypracovať danú listinu po uplynutí lehoty, ktorá je stanovená zákonom na vybavenie škodovej udalosti.

55. K druhému odvolaciemu dôvodu žalobca uvádza, že tento je rovnako uplatnený oneskorene, po uplynutí 15 dňovej lehoty na odvolanie, teda odvolací súd sa ním nemôže zaoberať. Žalobca však z opatrnosti uvádza, že tento argument žalovaného nie je dôvodný, pretože žalobca opakovane popieral predloženú listinu prakticky v každom jednom podaní. Napríklad v podaní zo dňa 01.02.2022, ktorým žalobca navrhoval pokračovanie v konaní podľa CSP a to v čl. II tohto podania. Následne sa žalobca k tomuto dôkazu vyjadril aj v písomnej záverečnej reči zaslanej súdu, pričom poukazoval na konkrétne nedostatky tohto dôkazu, ktoré pomerne detailne odôvodnil.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiada odvolací súd, aby napádaný rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

57. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

58. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e) f) a h) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, , súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

59. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP nebol zistený. Žalovaná bezdôvodne vytyka súdu nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené rozhodnutie, v dôsledku ktorého postupu jej mal znemožniť realizáciu práv strany sporu, ktorá dosiahla takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

60. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonával, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

61. Rozhodnutie a odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky predpoklady vyžadované v § 220 ods. 2 CSP, jeho odôvodnenie je presvedčivé, nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť, tak ako to tvrdí žalovaný v odvolaní.

62. Žalovaný v odvolaní poukazoval ďalej na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, pričom však už v texte odvolania neuvádza, aké konkrétne dôkazy súd opomenul vykonať, tento odvolací dôvod rovnako nie je naplnený.

63. Čo sa týka námietky žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že nielen súdnou praxou, ale aj teóriou práva je ustálené, že dokazovanie v súdnom spore prebieha vo viacerých fázach - od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených a navrhnutých dôkazov vykoná. Miera dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (pozri nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.09.2010 a primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012).

64. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poukazuje, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav; je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

65. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

66. Podľa § 4 odsek 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon

č. 381/2001 Z.z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

67. Podľa odseku 2 písm. b/ citovaného ustanovenia, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

68. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom^{6b)} uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

69. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

70. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

71. Podľa odseku 7 citovaného ustanovenia, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

72. Podľa odseku 8 citovaného ustanovenia, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

73. Právne možno uzavrieť, že ust. § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla počíta s tým, že poškodený má bezvýnimčný priamy nárok na náhradu škody voči zodpovednostnému poisťovateľovi (action direct). Táto úprava vychádza zo štrasburského dohovoru z roku 1959. Ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému. Priamy nárok poškodeného znamená, že ak mu bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla, môže si vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poisťovateľovi alebo voči obom naraz. V praxi sa takýto nárok uplatní najmä voči poisťovateľovi, ktorý garantuje včasnosť výplaty náhrady škody. V každom prípade platí, že žalobca pri uplatnení tohto nároku o.i. musí preukázať vznik škody a príčinnú súvislosť medzi tvrdenou nehodou a tvrdenou škodou.

74. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný za predpokladu, že chce byť úspešný v spore, tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Z toho vyplýva, že v spore nedokazuje iba žalobca, ale v závislosti na procesnej situácii môže dochádzať k presunu bremena tvrdenia a dôkazného bremena na žalovaného.

75. V priebehu konania zo strany žalovaného nebolo ničím právne významným preukázané, že k škodovej udalosti (dopravnej nehode) nedošlo spôsobom, ako to v žalobe uvádzal žalobca a potvrdil to aj prítomný vodič, ktorý nehodu zaviniť.

76. Žalovaný sa od začiatku v konaní bránil tým, že uplatnený nárok je nepreukázaný a nedôvodný, keď žalobca žiadnym spôsobom neuviedol skutočnosti, z ktorých vyvodil záver, že ku škodovej udalosti došlo práve zavineným konaním poistníka žalovaného a súčasne nepredložil dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, hoci tak bol povinný urobiť v zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP, čím neunesol svoje dôkazné bremeno. Súčasne poukázal na listinný dôkaz - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia ŠU 9569903774, ktoré bolo podkladom pre jeho odôvodnenie odmietnutia priznať uplatnený nárok zo strany žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že medzi stranami sporu zostala spornou súvislosť medzi škodovou udalosťou a poškodením na vozidle žalobcu, teda tvrdenou škodou. Aj keď niet pochýb, že uplatnením predmetného nároku žalobcovi vzniká dôkazná povinnosť ohľadne preukázania základných predpokladov pre priznanie takéhoto nároku (protiprávne konanie škodcu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi), to, či žalobca svoju dôkaznú povinnosť uniesol, je potrebné posúdiť v kontexte celého vykonaného dokazovania a teda aj v kontexte s vyhodnotením toho, či a v akom rozsahu použil žalovaný prostriedky procesnej obrany. V tejto súvislosti súd poukazuje na samotnú správu o dopravnej nehode - údaje z nej vyplývajúce, ktoré boli vyplnené zúčastnenými osobami na dopravnej nehode, súčasne ktorá bola podpísaná oboma zúčastnenými osobami nehody, na základe čoho súd dôvodne predpokladá, že obe zúčastnené osoby, pokiaľ sa podpísali pod predmetnú správu o nehode, svojim podpisom odsúhlasili údaje v nej uvedené. Predmetná správa o nehode deklaruje osobu vinníka nehody, základný popis nehody (znázornením) a tiež základný rozsah poškodenia pri nehode zúčastnených vozidiel. Napriek uvedenej skutočnosti žalovaný vyčíta žalobcovi, že si nespĺnil povinnosť podľa zákonného ustanovenia § 132 ods. 1 a § 132 ods. 2 CSP, a teda neunesol svoje dôkazné bremeno.

77. K namietanému nedodržaniu ustanoveniu § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP a v tej súvislosti k tvrdenému neuneseniu dôkazného bremena odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že Civilný sporový poriadok požaduje, aby žalobca v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania pravdivo a úplne opísal rozhodujúce skutočnosti, z ktorých si uplatňuje predmetný nárok, pričom súčasne v žiadnom svojom zákonom ustanovení nepodáva definíciu rozhodujúcich skutočností, na základe čoho posúdenie, či žaloba rozhodujúce skutočnosti uviedol v žalobe alebo nie, je vždy na posúdení a vyhodnutí súdu v každom jednotlivom prípade.

78. Odhliadnuc od vyššie uvedeného bolo potrebné sa zaoberať odvolacou námietkou a obranou žalovaného, ktorý túto založil na tvrdení o tom, že komparáciou vozidla poisteného žalovaného a vozidla žalobcu bolo zistené, že na vozidle žalobcu sa nachádzajú poškodenia, ktoré sa nedajú priradiť k vozidlu poisteného a teda z tohto pohľadu je technicky neprijateľná možnosť vzniku škody na vozidle žalobcu vozidlom poisteného, čím nie je ani preukázaný kauzálny nexus medzi škodou a jej vznikom, ktorý žalovaný doložil listinným dôkazom - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU ŠU 9569903774.

79. Uvedenú procesnú obranu žalovaného podporenú príslušným listinným dôkazom však nemožno hodnotiť izolovane, a sama osebe nestačí ešte na to, aby súd v konečnom dôsledku nárok žalobcu nepovažoval za odôvodnený, pretože nemožno neprihliadnuť na následnú argumentáciu žalobcu, ktorú uplatnil riadne a včas v rámci súdom uloženej výzvy vyjadriť sa k podanému odporu.

80. Žalobca v tejto svojej argumentácii spochybnil žalovaným predložený listinný dôkaz a závery z neho vyplývajúce a to spôsobom a v rozsahu, v akom sa s nimi stotožňuje súd. Z predmetného listinného dokladu okrem rezultatívneho konštatovania že udalosť neprebehla tak ako tvrdí žalobca nie je zrejmé, čo presne bolo podkladom pre vypracovanie samotného textu dokumentu, aká metodika bola zvolená, resp. ak sa nazýva toto vyjadrenie "odborným posúdením", aké vedecké metódy boli zvolené, resp. aké výpočty použité či aké ďalšie odborné postupy zvolené na to, aby bol vyvrátený žalobcom tvrdený priebeh incidentu.

81. Odvolaciemu súdu ďalej v predmetnom dokumente chýba akákoľvek právne významná argumentácia, ktorá by popierala vznik škodovej udalosti tak, ako ju uplatnil žalobca, tento priebeh škodovej udalosti popiera bez uvedenia argumentácie.

82. Navyše z predmetného dokumentu nie je zrejmé, či autor tohto dokumentu je odborne znalou osobou pre jeho vypracovanie, pričom údajnú odbornosť E. B. spochybňuje vo svojom vyjadrení aj samotný žalobca s poukazom na konkrétne súdne konania, v ktorých znalci popreli posúdenia a tvrdenia tejto osoby v iných súdnych konaniach.

83. V podanom odvolaní žalovaný poukázal na predložený dôkaz v konaní č.l. 77 „Posúdenie možnosti vzniku poškodenia ŠU 9569903774. Z tohto listinného dôkazu má byť podľa žalovaného vyvrátený žalobcom uplatnený priebeh škodovej udalosti. S touto odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Žalovaný nepreukázal ako odborník v uvedenej oblasti také posúdenia a dôkazy, ktoré by vyvrátili dôvodnosť uplatneného nároku. V prípade, ak žalovaný nesúhlasil s postupom, že takto nemohlo dôjsť k škodovej udalosti ako je uvedené v posúdení možnosti vzniku - č.l. 77 spisu, tak žalovaný ako odborník mal možnosť predložiť znalecký posudok, resp. odborný posudok týkajúci sa škodovej udalosti, ktorá by zodpovedala skutkovému stavu a priebehu škodovej udalosti, čo žalovaný neurobil a opätovne súd poukazuje na to, že obrana žalovaného je nedôvodná a súd má za to, že uplatňované poškodenie vzniklo tak ako opísal žalobca vo svojej žalobe.

84. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že predložený listinný dôkaz - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia ŠU 9569903774 súd I. inštancie vyhodnotil v rámci voľného hodnotenia dôkazov správne.

85. Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že spoločnosť Slovexperta s.r.o., ktorá vyjadrenie podala, je dcérskou spoločnosťou žalovaného, teda sú majetkovo prepojené obe spoločnosti a ich obchodné záujmy sú v zhode. Z uvedených dôvodov možno mať pochybnosti o objektívnosti uvedeného vyjadrenia, ktoré je potrebné vyhodnotiť v kontexte ďalších predložených dôkazov.

86. Žalovaný v konaní ničím právne významným nepreukázal tvrdenie, že žalobca v konaní uplatnený nárok nepreukázal a v kauzálnom dôsledku neuniesol dôkazné bremeno.

87. Žalobca v konaní predložil správu o nehode ako aj faktúru o vykonanej oprave.

88. Žalovaný svoje tvrdenie podoprel fotodokumentáciou označenou ako „Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU 9569903774, bez bližšej špecifikácie. Ak chcel žalovaný poprieť skutočnosti tvrdené žalobcom a súčasne uniesť dôkazné bremeno svojho tvrdenia, mal predložiť taký dôkaz, ktorý by vyvrátil presvedčivým spôsobom, že škodová udalosť neprebela podľa tvrdenia žalobcu.

89. Na základe uvedeného možno konštatovať a právne uzavrieť, že žalobca si splnil svoju dôkaznú povinnosť ohľadne preukázania odôvodnenosti ním uplatneného nároku uvedením relevantných skutočností v podanej žalobe doložených príslušnými listinnými dokladmi, ktoré tvrdenia v kontexte s listinnými dokladmi predloženými zo strany žalobcu žalovaný nedokázal relevantným spôsobom vyvrátiť resp. predložiť sám dôkazy nevyhnutné na to, aby spochybnil, či už existenciu predmetnej škodovej udalosti (dopravnej nehody), zhodnotenie vinníka tejto nehody, vznik škody na strane žalobcu ako poškodeného a preukázanie príčinnej súvislosti medzi tvrdeným vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu. V tejto súvislosti žalovaný nenavrhol vykonať žiaden dôkaz; vykonanie dôkazu aj bez návrhu zo strany súdu v prejednávacom prípade je pritom vylúčené podľa ustanovenia § 185 CSP, na základe čoho súd prvej inštancie o predmetnej žalobe rozhodol v kontexte s ustanovením § 215 ods. 1 a ods. 2 CSP, teda na základe procesným postupom zisteného skutkového stavu tak, že nárok žalobcu posúdil ako odôvodnený v celom rozsahu.

90. Podľa ust. § 191 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

91. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

92. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti.

Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

93. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

94. V prejednávanej veci žalobca v dostatočnom rozsahu preukázal tak základ, aj výšku svojho nároku uplatňovaného proti žalovanému z titulu náhrady škody vzniknutej poistnou udalosťou. Na strane druhej žalovaný ničím právne významným nepreukázal svoje tvrdenia spochybňujúce žalobou uplatňovaný nárok, v dôsledku čoho si v tomto smere nespĺnil svoju procesnú dôkaznú povinnosť, čo má za následok neunesenie dôkazného bremena. Žalovaný odmietol plniť náhradu škody z dôvodu, že uplatňované poškodenia nemohli byť spôsobené poisteným vozidlom v uplatňovanom rozsahu, nakoľko stopy po kontakte a rozsah poškodenia nezodpovedajú deklarovanému vzniku udalosti. Žalobcovi bola spôsobená škoda v dôsledku poistnej udalosti - nehody spôsobenej vozidlom, ktoré je povinne zmluvne poistené u žalovaného. Na základe predloženej faktúry č.l. 18 bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 1945,82 eur. Z predloženej faktúry vyplýva, že slúži zároveň aj ako dodací list a výkaz prác, teda práce boli podľa predloženej faktúry- listinného dôkazu reálne vykonané. Skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo spôsobom ako opísal žalobca v podanej žalobe, potvrdil aj vinník škodovej udalosti, vodič nákladného vozidla, ktorý so žalobcom nie je v žiadnom vzťahu (pred nehodou sa nepoznali).

95. Pokiaľ žalovaný spochybňuje relevantnosť dôkazného prostriedku, a to záznam o dopravnej nehode, s poukazom na jeho nedostatočnosť, odvolací súd konštatuje, že sa s touto námietkou nestotožňuje. Predmetný záznam o dopravnej nehode, rovnako ako súd prvej inštancie pokladá za dokument dostatočne preukazujúci škodovú udalosť skúmanú v prejednávanej veci, ktorý dostatočne objasňuje všetky konkrétne a relevantné okolnosti, medzi ktoré patrí dátum a čas nehody, miesto nehody, označenie účastníkov nehody, označenie poškodeného vozidla, dôvod vzniku škody atď. V tomto smere poukazuje odvolací súd na ustálenú prax odvolacích súdov pri posúdení tejto právnej otázky, napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp/7/2020 zo dňa 25.02.2020, alebo rozsudok Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 9Co/13/2020 zo dňa 25.08.2020, resp. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/14/2019 zo dňa 29.01.2020.

96. Pokiaľ žalovaný v odvolacích námietkach poukazoval na skutočnosť, že vzniknutá škoda žalobcovi nebola riadne preukázaná, keďže tento žalovaný sumu nezaplatil autoservisu, k tomuto odvolací súd poukazuje na právne argumentačne významný nálezh českého ústavného súdu pod sp.zn. 4 ÚS 548/99 zo dňa 20.11.2000. Z uvedeného nálezu Ústavného súdu ČR vyplýva, že z dikcie aplikovaného ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodit, tak ako to učinil odvolací súd, že v prípade, keď je škoda uhrádzaná v peniazoch, je možné uznať preukázanie nároku na náhradu škody iba vtedy, pokiaľ už poškodený prostriedky na jej odstránenie vynaložil. Nakoniec tento záver vyplýva aj zo stanoviska Najvyššieho súdu Českej republiky Rc 55/1971, Zbierka súdnych rozhodnutí č. 7 z roku 1971, a z ktorého zmyslu je zrejmé, že škodu predstavujú nielen majetkové hodnoty, ktoré už bolo nutné vynaložiť, ale aj tie, ktoré bolo nutné vynaložiť k tomu, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (obdobne i rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky Rc 25/1990, Zbierka súdnych rozhodnutí č. 6 z roku 1990. Podľa názoru súdu je bez právnej relevancie, či žalovaný sumu poškodený autoservisu zaplatil, pretože úhrada faktúry mala byť zabezpečená práve plnením žalovaného v zmysle uvedených zákonných ustanovení. Už samotnou škodovou udalosťou dochádza

k vzniku škody a k majetkovému úbytku na strane poškodeného, a to bez ohľadu na to, či poškodený dá alebo nedá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť.

97. Pokiaľ žalobca uvádzal ďalšie odvolacie argumenty v odvolacej repliky, odvolací súd uvádza, že na tieto neprihliadol, keďže boli uplatnené po uplynutí lehoty na podanie odvolania podľa ust. § 362 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 364 CSP.

98. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešný žalobca má nárok voči žalovanému na úplnú náhradu trov konania.

99. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).